

fra Statskassen, naar Summen ikke bliver formindsket i en saadan Grad, at den bliver utilstrækkelig til Diemedet; der paasees kun, at der i det Beløb, som er calculeret til Straffeanstaltens Fornødenheder, afdrages det Beløb, der er calculeret at fremkomme som Overskud af Fabrikdriften. Naar det nu derhos bemærkes, at det udtrykkelig i Anmærkningerne til Tillægsbevillingsloven hedder, at det er ved Horsens Straffeanstalt, at den omhandlede Underbalance af 22,000 Rd. er, saa vil det forklæres, at, uagtet der var en saadan Underbalance ved denne Straffeanstalt, var der dog ikke nogen Underbalance ved Straffeanstalterne i det Hele, tværtimod besandt disses Fabrikconto sig netop ved Udgangen af Finantsaaret 1856—57 i en ret heldig Tilstand. Man haabede derfor ogsaa, at man i Aarets Løb kunde have oparbejdet disse 22,000 Rd., om ikke ganske, saa dog for en væsentlig Deel. Dette Haab havde man endnu ikke opgivet, dengang Tillægsbevillingsloven blev udarbejdet i Efteraaret 1857; det var vel blevet noget svagere, end det havde været tidligere paa Aaret, men til ganske at opgive det havde man ikke fundet Anledning. Det var først den Standsning i Domsætningsforholdene, der indtraadte i Begyndelsen af Decbr. 1857, der lod Ministeriet frygte for at Straffeanstaltens Fabrikconto ikke vilde være tilstrækkelig til at bestride Udgifterne; men man fandt dog endnu ikke, selv i Begyndelsen af Decbr., Anledning til at foretage noget Skridt i den Henseende, idet man endnu haabede, at Sagen kunde rette sig; men ved Aarets Udgang maatte man, for ikke at bringe ogsaa de andre Straffeanstalter i Forlegenhed, beslutte sig til at henvende sig til Indenrigsministeriet om at erholde et yderligere Tilskud for Straffeanstalterne. Den ærede Taler, der har givet mig Anledning til disse Bemærkninger, vil saaledes see, at der ikke var nogen Nødvendighed for Ministeriet til allerede i Efteraaret 1857, da Tillægsbevillingsloven blev udarbejdet, og heller ikke senere, da den blev forhandlet, at fremkomme med Begjæring om en yderligere Bevilling; Nødvendigheden fremkom først i Slutningen, endog i de sidste Dage af Decbr. Maaned 1857, altsaa paa en Tid, da den Tillægsbevillingslov, der blev forelagt i Efteraaret

1857, var bleven vedtaget. Jeg skjønner derfor ikke, at der fra Ministeriets Side er vilst nogen Forsømmelse i den omhandlede Henseende, og til disse Bemærkninger skal jeg derfor indskrænke mig, idet jeg skal tilføje, at jeg iøvrigt erksjender det Princip for rigtigt, at der erhverves Tillægsbevilling, saasnart der gives Leilighed til at fremkomme med Begjæring derom, naar Trangen viser sig at være tilstede.

Besværlig: Idet jeg takker den meget ærede Minister for de meddeelte Oplysninger, og idet jeg i Særdeleshed lægger Vægt paa den sidste Dyring af den meget ærede Minister, at det Princip er anerkjendt, at der ikke bør hengaa en Sæsson, inden der søges Tillægsbevilling til Dækning af en tilstedeværende Underbalance, maa jeg dog tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger ved det Foredrag, vi nylig have hørt af den meget ærede Minister. Han udhøvede, at Bevillingerne til Straffeanstalterne have den særegne Beskaffenhed, at, skjøndt et Beløb er calculeret til hver enkelt Straffeanstalt, er der dog ifølge de udtrykkelige Ord i Finantsloven givet Ministeriet Ret til, med Undtagelse af Gagerne, at kunne fordele disse Summer til Straffeanstalterne i det Hele, det vil sige, forsaavidt der er en overskydende Udgift ved en Straffeanstalt, kan den dækkes af det, der spares ved en af de andre Straffeanstalter; dette er fuldkommen rigtigt, men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at Begjæringen om Tillægsbevillingen er motiveret ikke ved, at der fandtes en Underbalance for Straffeanstalterne i det Hele, men specielt for Horsens Straffeanstalt; deri ligger imidlertid, forekommer det mig, ikke en ganske consequent Gjennemførelse af det, som er hjemlet ved Finantsloven. Spørgsmaalet er ikke, hvorvidt der er en Underbalance ved den enkelte Straffeanstalt, men hvorvidt der er Underbalance i det Hele. Det er dernæst paaberaabt, at Ministeriet har en særegen Myndighed med Hensyn til hvad der henhører under Fabrikdriften ved Straffeanstalterne, idet der i Finantsloven kun er opført et Overskud for selve Fabrikdriften. Forsaavidt her altsaa er Tale om Anskaffelser og Salg, kunde det vel være, som den meget ærede Minister anfører,